

عنوان مقاله:

واکاوی چالش های ماهوی و شکلی مسئله استرداد مجرمین

محل انتشار:

فصلنامه تمدن حقوقی، دوره 5، شماره 11 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

رضا علی پناه - دانشجوی دکتری حقوق بین الملل، دانشکده الهیات و علوم اسلامی، دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

علی پایدارفرد - کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم شناسی، دانشگاه مفید قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

استرداد مجرمین اصطلاحاً به معنای تحویل دادن یا بازگرداندن شخص متهم یا بزهکار از کشوری که جرم در آن رخ داده به کشور متقاضی است. نخستین بار، این بحث در دین اسلام و در قرآن کریم (آیه شریفه سی و دوم سوره مبارکه مائده) اشاره شده است. از نیمه دوم قرن نوزدهم، بحث استرداد مجرمین میان کشورها به شکل عمل متقابل، رواج پیدا کرد و تا به امروز با وجود همین شرط تقابل است که این مسئله، معمول و قانونی باقی مانده است. در قوانین کیفری کشورها هرچند در خصوص برخی از صلاحیت های مکانی آن ها، تفاوت در شرط، جهت صالح بودن است اما در مورد استرداد، متقابل بودن عمل، شرطی معمول و معقول است. انجام صحیح مسئله استرداد از شروع به ارسال تقاضای استرداد از سوی دولت متقاضی تا پایان قضیه و پذیرش استرداد و مسترد کردن شخص موضوع استرداد شرایط و شیوه ای دارد که اقدام درست نسبت به آن می تواند بهتر و بیشتر آثار و نتایج مطلوب را حاصل کند. برخی از این شرایط مربوط به ماهیت مسئله استرداد هستند و برخی مرتبط با شیوه و طریق شکلی انجام آن می باشند که در این پژوهش، به دور از نگاه مروری، به نحو موردی، تنها به چالش های آن ها اشاره شده است. روش تحقیق این پژوهش، کتابخانه ای بوده و از منابع مرتبط با این موضوع، استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

استرداد مجرمین، ماهیت، آئین، امکان استرداد، تعدد دولت متقاضی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1490036>

